

נרעם אמרים

דברי אלוקים חיים מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

לעת רעוא דרעוין שז"ק פרשת ויצא תשע"ה לפ"ק

כי אשמרה שבת קל ישמרני

בכה שמירת שבת קודש מכניעים את כוחות הטומאה

בשאר דברים. ונבאר כל זה עם מה שכתבו המקובלים בביאור הפסוק (תהלים כו, יב) רגלי עמדה במישור במקהלים אברך ה'.

והענין הוא, כי כל שיעור קומה דקדושה הוא כ"ב אתוון מאל"ף עד תי"ו, וראש הקדושה האל"ף, והסוף הוא התי"ו, ורגל התי"ו עקום לחוץ ויוצא מכלל הקומה והוא בסוד רגליה יורדות מו"ת, שיורד רגל זה של התי"ו לחיצונים להכניעם בסוד ומלכותו בכל משלה, והיינו כשישראל מוסיפין כח בקדושה על ידי מעשיהם, אזי על ידי רגל התי"ו נכניעים החיצונים, מה שאין כן להיפך ח"ו הוי כענין סוד גלות השכינה ח"ו.

סוד הרצועה של ארץ העמים בתוך ארץ ישראל

והנה נודע מספר יצירה (פרק ג) שכל מה שנברא בקדושה נברא בשלשה משקולות שוים, בעולם, שנה, ונפש, וכל כח קדוש שנברא בעולם הוא בשלשה מקומות עולם שנה נפש כנ"ל. לפי זה, ענין האמור צריך

וַיֵּשֶׁא יַעֲקֹב רַגְלָיו וַיִּלְךְ ארְצָה בְּנֵי קְדָם: (כט, א).

ופירש רש"י: "משנתבשר בשורה טובה שהובטח בשמירה נשא לבו את רגליו ונעשה קל ללכת, כך מפורש בבראשית רבה".

ויש להבין היכן מצינו שהיו רגליו כבדות לפני כן.

סוד האות תי"ו

הכנעת כוחות הטומאה

ויש לומר בהקדם מה שכתב בספה"ק ערבי נחל (פרשת בשלח) וזלה"ק:

"בפסוק (ישעי' נה, יג) 'אם תשיב משבת רגליך כו', יש לדקדק מהו ענין רגליך. וקראת לשבת עונג כו' אז תתענג על ה' כו'". נקדים לבאר דברי רז"ל בהגדה (של פסח), 'רשע מה הוא אומר מה העבודה הזאת לכם לכם ולא לו ולפי כו' ואף אתה הקהה כו' לי ולא לו אלו היה שם לא היה נגאל', ואין זה מובן, דמה ענין לקנטרו בזה ולא

הקודש, שמתפשט רגל התי"ו דשבת אל תוך ימי החול שהם החיצונים ועל ידי זה יונקים ימי החול מקדושת שבת ונשפעים ממנו ונכנעים תחתיו. וכן על דרך זה הוא תוספת כל הימים טובים, כגון שבועות סוכות ששמים הוא שיעור קומה של אותה קדושה של היום טוב, וסוף התיבה הוא תי"ו ומתפשט רגל התי"ו אל תוך ימי החול, והוא התוספת מחול על הקודש.

אכן בפסח אין בו תי"ו בסוף התיבה רק ח', ואין שם התפשטות לחיצונים כלל, אלא הוא כמו לעתיד שיקוים 'את רוח הטומאה אעביר מן הארץ' ואז יהיה רגל התי"ו ישר כמו ח', וכך בשיעור קומה של קדושת פסח יש ח' בסוף להורות שאין בו שום התפשטות להחיצונים. וכך הוא מרומז בתורה (שמות יב, כב) 'ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בוקר', והיו סגורים בבתיהם מפני החיצונים, כאמרו 'ולא יתן המשחית לבוא אל בתיכם' כו', כל זה מורה שהיה שם היפוך מכל שיעור קומה דקדושה שיש בהם התפשטות גם לחיצונים, ואילו שם היה להיפוך שנסגרו בבתיהם לבלתי היות שם ערוב שום תערובות בחיצונים, וכל זה צריך טעם.

והענין הוא, כי היות באותו העת יצאו ממצרים והיו משוקעים במ"ט שערי טומאה כנודע, ואילו נתעכבו עוד מעט לא היה להם תקנה ח"ו, והוצרך הש"י לשדד המערכות ולהוציאם לגמרי מכל עניני חיצוניות, ואילו היה שם איזה התפשטות

להיות גם כן בעולם שנה ונפש. ונראה לי דענין זה מצינו בעולם, והוא אומרם ז"ל בפ"ק דגיטין (ו, ב) רצועה נפקא מארץ ישראל כו', רצונם לומר, שעכו הוא גבול ארץ ישראל ומתפשטת ויוצאת רצועה קצרה וארוכה השייך לארץ ישראל ונכנסת בתוך ארץ העמים. והוא ענין האמור, כי נודע בספר טוב הארץ כי ארץ ישראל הוא שיעור קומה שלימה, יעויין שם באורך, וארץ העמים היא החיצונים כי אויר ארץ העמים טמאה, ולכן בהיות ארץ ישראל שיעור קומה שלימה לכן בסוף גבולו מתפשט ממנו רגל התי"ו ונכנס לארץ העמים להכניעם, כי כל שיעור קומה הוא כ"ב אתון כאמור, הרי דבר זה בעולם'.

סוד שם 'שבת' ושמות הימים טובים
ובשנה, נראה לי גם כן דמצינו כך בזמנים הקדושים, כגון שבת, שמבואר בכתבי האריז"ל ענין קדושת שבת, ושורשו המה שלשה אותיות הללו של שבת, היינו שי"ן בי"ת תי"ו, וזהו השיעור קומה של קדושת שבת, ואם כן השי"ן היא המדרגה הראשונה של שיעור קומה דקדושת שבת דהיינו ליל שבת, ואח"כ הבי"ת, ואח"כ התי"ו, ואם כן רגל התי"ו הוא בסוף השבת, וזה סוד תוספת שבת שמצוה להוסיף מחול על

1 יש להוסיף על דבריו ממה שמוזכר בשבחי הבעש"ט, שפעם שלח מרן רבינו הבעש"ט הקדוש זי"ע אגרת לגיסו הרה"ק רבי גרשון מקיטוב זי"ע, לאחר עלותו להשתקע בארץ הקודש, וכתב לו שתמה על כי אינו רואהו בעיני רוח קדשו בארץ ישראל, ונתברר הדבר, כי בעת ההיא התפלל רבי גרשון בבית הכנסת בעיר עכו, וכנראה היה זה על הרצועה מארץ העמים.

כי האדם העושה מצוה תורה או תפלה או מצות מעשיות הוא כולו עומד במקום הקדושה, רק אם יש לו איזה פניה לכבוד או התפארות וכדומה, נמצא שיעור קומת הקדושה של אותה המצוה הוא בסוד רגליה יורדות מות, כי ירד והתפשט אותה המצוה מגבהי מרומים אל תוך הקליפה כי כבוד והתפארות וכדומה משאר איזה פניה היא קליפה וטומאה. ואמנם, אם האדם הוא בעל שכל שמיד בבוא אליו אותה הפניה הוא יודע איך לדחותה ולהגביה להחזיר המצוה ההיא למקומה שתתבטל אותה הפניה, אז הוי ההתפשטות הזה בסוד ומלכותו בכל משלה, כי אותה ההתפשטות שבא לפי שעה מיד הוחזר למקומו והביא אתו עמו ניצוצות קדושות שהוציא מהקליפה ההיא, נמצא התפשטות הזה הכניע את הקליפה ההוא, מה שאין כן אם אין לו שכל זה לדחות הפניה ונשארת הפניה אצלו אז נפלה המצוה ההיא לקליפה ח"ו וענשו רע ומר שהוציא שיעור קומה דקדושה כזה מגבהי מרומים לבירא עמיקתא ח"ו.

והנה, אין האדם תמיד בשוה במעמד הזה שידחה תיכף הפניה ההיא ויוחזר הקדושה ההיא למקומה, לכן טוב לו לאדם שיהא הצנע לכת שיעשה כל דבריו בסתר שאז רחוק שיבא הדבר לידי פניה, רק כאשר הכין לבבו ושכלו שיוכל להחזיר ההתפשטות של רגל התי"ו תיכף למקומה שיעשה מן התי"ו ח"י"ת שלא יהיה רגל התי"ו עקום כלל אלא יהיה ח"י"ת שיוכלל הכל בקדושה

ותערובות עם החיצונים לא היה באפשרי כלל שיהיה גאולה לכן הוצרכו אז להתפרד מכל תערובות טומאה, ולכן חמץ אסור במשהו.

וזהו הענין 'רשע מה הוא אומר', ונודע בכוונת הסדר מי הוא הרשע ע"ש. ולכן שואל מה העבודה הזאת 'לכם' דייקא, ר"ל מדוע העבודה זו היא רק לכם בלי שום תערובות התפשטות לחיצונים מה שאין כן בכל שאר עבודות. ועל זה ביארו רז"ל 'לכם ולא לו', ר"ל מדוע אין גם לו איזה יניקה מעבודה זו כמו מכל שאר עבודות. ועל זה באה התשובה, בעבור זה עשה ה' ל'י' דייקא, ר"ל משום הכי עשה הש"י עבודה זו שיהא רק לי לבדי ואין לזרים אתי, משום בצאתי ממצרים, דבאותו העת הוא שיצאתי ממצרים ואילו היה שם שום תערובות לא היה אפשר כלל יציאת מצרים. וזהו כוונת רז"ל לי ולא לו, ר"ל משום הכי אין לו שום יניקה, משום דאילו היה שם, ר"ל אילו גם הוא היה שם באותו הקדושה להיות לו איזה התפשטות לא היה נגאל, ר"ל לא היה אפשר שיהיה הגאולה וכאמור והבן.

זהירות מפניות במעשי המצוות

הנה נתבאר ענין זה בעולם ושנה. ועתה נבאר ענין התפשטות הזה בנפש, דלכאורה לא יצויר דבר זה בנפש, דממה נפשך הנפש אשר תעשה אחת מכל מצות ה' הרי הוא כולו כלול תוך הקדושה, והנפש החוטאת הרי הוא אילן שכולו עומד במקום טומאה. איברא דענין הזה בנפש יצויר כך,

אזי שוב אין צריך לעשות דבריו בהסתר כי אין חשש. וביארו בזה המקובלים פסוק הנ"ל 'רגלי עמדה במישור', ר"ל בעת שרגל התי"ו עומד אצלי במישור כמו חי"ת, אז 'במקהלים אברך השם', והבן.

ענין עונג שבת על פי סוד

והנה יש בזמן, דהיינו בשנה, עוד התפשטות רגל התי"ו מלבד הענין שביארנו. והוא סוד עונג שבת שמצוה לענגו בתענוגי עולם הזה, והיינו, כי התפשטות קדושתה של שבת אל תוך דברי חול כאכילה ושתיה ונעשים גם הם מצוה כי נכנעו אל תחת הקדושה על ידי התפשטות הזה שהתפשט שיעור קומה דקדושת שבת אל חיצונים גם כן, וכן ביום טוב, והבן. ובוה נבין מדוע שבת הוא תיקון לכל ימי השבוע, וכן מצינו (בראשית רבה כב, ג) 'אדם הראשון יצא בדימוס ואמר מזמור שיר ליום השבת', והיינו כי רגל התי"ו של נפשו המתפשט לחיצונים על ידי פניה או חטא ונשאר שם ואינו יכול לצאת, אזי בבוא שבת שמתפשט קדושה הרמה של שבת קודש לתוך חיצונים על ידי עונג שבת אזי מצא מין את מינו ונאחז רגל התי"ו דנפשו ברגל התי"ו דקדושת שבת ועל ידי זה הוחזר לתוך הקדושה, וזהו ענין המבואר בכל ספרי מוסר שאי אפשר לבעל תשובה שיהא תשובתו בשלימות אם לא על ידי שמירת שבת כהלכתו כמו שאמרו חז"ל (שבת קיח, ב) 'אפילו עבד עבודת כוכבים כדור אנוש מוחלין לו', והיינו אחר שעשה תשובה כמבואר בזה בספר יסוד התשובה באורך.

והוא מובן עם האמור, כי על ידי עונג שבת, כשמענג את השבת, לא בעבור הנאתו רק בעבור המצוה שציוונו ית"ש, ועונג שבת זה הוא התפשטות רגל התי"ו שנתפשט לחיצונים ונאחז בו רגל התי"ו דנפשו ועל ידי זה נתעלה לתוך הקדושה כבראשונה.

וזהו ביאור הפסוק 'אם תשיב משבת רגליך', ר"ל אם על ידי השבת תשיב גם את רגל התי"ו שלך לקדושה, וביאר הפסוק באיזה אופן יוכל לעשות דבר זה, וקאמר על ידי 'עשות חפצין ביום קדשי', 'חפצין' דייקא, כמו שאמרו רז"ל (ברכות טז, א) על 'ובלכתך' - 'בלכת דידך' דהיינו רשות, וכך הוא ביאור 'חפצין' היינו חפצי רשות כאכילה ושתיה ודומיהן, דהיינו 'וקראת לשבת עונג' שתקיים עונג שבת, אך לא למען תענוג עצמן רק 'לקדוש ה' מכובד', שתכבדהו עבור קדושת ה' 'וכבדתו כו' אז כאשר תעשה כך 'תתענג על השם' כו', שעל ידי זה תתקבל בתשובה וכאמור.

וסיים 'כי פי ה' דבר', יבואר על פי דברי המדרש, שהוכיח שאסור לדבר בשבת דברי חול מדכתיב אצל הקב"ה 'וינח ביום השביעי', והרי גם כל ששת ימים לא עשה מעשה רק כל בריאותיו היה בדיבור, אם כן נח בשבת מן הדיבור, עיין שם הובא בראשית חכמה. לכן לפי שהפסוק הזכיר כאן 'ודבר דבר', לכן סיים ראייה על זה שאסור לדבר בשבת שיחת חולין 'כי פי ה' דבר' לבד ומוכח כנ"ל.

ונודע מה שאמרו רז"ל (מדרש תהילים כב,

הנימול במעמד ברית מילה "כשם שנכנס לברית כן יכנס לתורה ולחופה ולמעשים טובים", כי תיבת "ברית" סופה אות תי"ו, שכוחה להכניע את כוחות הטומאה, כמבואר לעיל, והיינו טעמא דמילה, להחליש את כח התאווה, ולכן זה סוד הברית, להכניע את כוחות הטומאה שלא ירעו ולא ישחיתו לרך הנימול כל ימי חייו עלי אדמות.

יעקב אבינו הוציא את הניצוצות הקדושים מלבן בכח שמירת שבת קודש

ומשם בארה לבאר את הכתוב בפרשתינו, כי הנה יעקב אבינו ע"ה הוא סוד דשבת קודש, כענין מה שאמרו חז"ל (שבת ק"ח, א) 'אמר רבי יוחנן משום רבי יוסי כל המענג את השבת נותנין לו נחלה בלי מצרים, שנאמר אז תתענג על ה' והרכבתך על במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך, לא כאברהם שכתוב בו קום התהלך בארץ לארכה וגו', ולא כיצחק שכתוב בו כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל, אלא כיעקב שכתוב בו ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה".

וכל זמן שלא קבל יעקב אבינו את קדושת השבת לא רצה ללכת לבית לבן הארמי, ולא קל היה לו הדבר הזה, שהיה צריך לטמון עצמו ארבע עשרה שנה בבית מדרשם של שם ועבר, ונימוקו עמו, כי לא יוכל לשרוד בביתו של אותו רשע לבן הארמי, ללא קדושת השבת שתגן עליו.

כי כוח טומאתו של לבן גדול ונורא היה, וכמו שאמרו בזוהר הקדוש ששמו "לבן"

יד) 'אילה זו חסידה שבחיות ומתקבצים כל החיות אליה בעת שאין גשמים יורדין ומניחה ראשה בין ברכיה וצועקת עד שיורדים גשמים'. והנה, ודאי, שאין החיה והבהמה בעלת שכל, רק שכך עשה ה' ללמד לבני אדם מוסר השכל וכמאמרם ז"ל + 'אלמלא ניתנה תורה למדנו דרך ארץ' כו' וכמ"ש בחובת הלבבות על פסוק (איוב לה, יא) 'מלפנו מבהמות הארץ ומעוף השמים יחכמו' כידוע, ובהיות כך ודאי אין בה פניה ושום כוונה דהא כך טבע בריאתה והיא עושה כאשר נבראת. ולזה אמר דוד המלך ע"ה (תהילים יח, לד - שמב כב, לד) 'משוה רגלי כאילות', שרגל התי"ו נעשה ישר בלי התפשטות באופן שכל תפלותיו ומעשיו כאילה זו וק"ל.

ודע, כי נראה לי שזהו ענין אומרם ז"ל (בראשית רבה סה, כא) 'המלאכים אין להם קפיצים'. והוא, כי נודע שבכל העולמות אין צבא אותו עולם כלול רק מקדושת אותו עולם לבד, מה שאין כן האדם הוא עולם קטן וקומה שלימה נכלל בו מגבהי מרומים ראש המדרגות עד סוף הכל, ולכן רגלי האדם עקומות כמו רגל התי"ו ממש, להורות על התפשטות האמור מה שאין כן במלאכים כתיב 'ורגליהם רגל ישרה', והבן ואם שגיתיה ה' יכפר", עכלה"ק.

סוד ברית מילה

להכניע כוחות הטומאה

ועל פי דבריו אלו אמרתי פעם לפרש בדרך רמז את הברכה שמברכים את הרך

רמז למידת הכתר הנקרא "לובן העליון", כי היתה טומאתו כה גבוהה עד כי בא זה לעומת זה כנגד מידת הכתר העליון וביקש לעקור את הכל חלילה. עד כדי כך שבליל התקדש חג הפסח אנו מזכירים בהגדה ואומרים "ארמי אובד אבי, וגו' ולבן ביקש לעקור את הכל", כי ביקש לעקור מן השורש, לא רק בשבע הספירות חג"ת נה"ם, אלא אף גם למעלה בקודש בחב"ד, והנה בספירת החכמה יש ל"ב נתיבות כידוע, וכמו שפירש רש"י 'בראשית ברא' - 'בחכמתא', ובפרשת הבראיה כתוב ל"ב פעמים שם אלוקים, וא"כ אותיות ל"ב מ"לבן" רומזים על מידת החכמה, ואות נ' האחרונה רומזת לנ' שערי בינה, ו"לבן" כשמו רומז לכתר כנ"ל, כי בכחו הגדול בטומאה השיג עד שם ומשם ביקש לעקור את הכל מהשורש חלילה.

ובקרב לבן הוחבאו הניצוצות הקדושים של ארבע האמהות נשות יעקב אבינו ע"ה, בסוד "ארץ אשר אבניה ברז"ל", ר"ת ב'להה ר'חל ז'לפה ל'אה, ויעקב אבינו בא לקחת ולהוציא מממנו את הניצוצות הקדושים הללו, כי הם חלק מיסוד כלל ישראל, ולאחר שקיבל יעקב אע"ה רשות מקוב"ה לשמור את השבת, מיד וילך חרנה' שבכח השבת יכל ללכת לבית לבן הארמי, כי כח קדושת השבת ניתן להכניע את הטומאה, כמבואר לעיל, בסוד האות תי"ו שבסוף תיבת "שבת".

וזה "וישא יעקב רגליו" - שעולה בגימטריא (עם האותיות עם התיבות ועם

הכולל) למנין "ביום השבת", ובאופן אחר "יעקב" במלואו: יו"ד עי"ן קו"ף ביי"ת עולה בגימטריא "תשמח" ועם האותיות התיבות והכולל עולה גם כן בגימטריא "ביום השבת", ונתן לו קוב"ה את כח שמירת שבת קודש, וזהו "ושבת"י בשלום בבית אבי" - בכח קדושת השבת - אשוב בשלום עם הניצוצות הקדושים אל בית אבי, ולפיכך "וישא יעקב רגליו" פירש רש"י: "משנתבשר בשורה טובה שהובטח בשמירה" - שמירת שבת קודש - "נשא לבו את רגליו ונעשה קל ללכת", וגם מורה על נשיאת הרגל כאות תי"ו להכניע את הטומאה בבית לבן הארמי. או אז יכול היה ללכת לבית לבן ולהוציא משם את כל הניצוצות הקדושים.

ולא בכדי נתגלה האלקים ללבן בחלום הלילה להזהירו "השמר לך מדבר עם יעקב מטוב עד רע", כי ביקש לבן לעקור הכל, וכשומר לבן ליעקב "הבנות בנותי" התכוון לכך שהניצוצות הקדושים שלהם היו בידו, ועתה לקח יעקב הכל.

ולפי הדברים האלה נתחוויר לי דבר שהיה קשה לי רבות בשנים, כי הנה אצל בלעם הרשע מצינו שאמר "אם יתן לי בלק מלוא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבור את פי השם", ופירש רש"י: "למדנו שנפשו רחבה ומחמד ממוון אחרים". ולכאורה אצל לבן הארמי ראינו דבר זה ביותר, שהרי על יעקב אבינו ע"ה נאמר "ויפרוץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמורים", ולבן אמר ליעקב "הבנות בנותי

האותיות, הרמוזה בתיבת "גלות", בכוחה
יהיה לנו הכח להכניע את הטומאה, על
ידי תורה עבודה וגמילות חסדים, ובחודש
זה חודש כסלו בו הראה קוב"ה אהבתו
לישראל ועשה עמנו ניסים ונפלאות, ירחם
השם עלינו וישלח לנו את משיח צדקנו
שיגאלנו במהרה בימינו, ובגופים האלו
נקדמנו בשמחה, אכ"ר.

והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה רואה
לי הוא", נמצא איפוא שחמדנותו היתה
גדולה שבעתים מאשר בלעם, אמנם לפי
המבואר מיושב שפיר, כי באמת היה הכל
מתחילה שייך ללבן, ויעקב אבינו הוציא
הכל מתחת הטומאה על הקדושה, לבנות
את העם הנבחר.
יעזור השי"ת שאות תי"ו האחרונה מכל

ברוך מתייך לשלם

בקידה ובהשתחווייה אל מזל פני הקודש, מקדמים אנו בברכה,
את פני אבינו רועינו עטרת תפארת ראשנו,
עמוד צלותהון של ישראל,
תל שכל פיות פונים אליו, המדריכנו
בנתיבות התורה וההסידות, המאיר לארץ ולדרים עליה,

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

לרגל שובו לארצנו הקדושה, לאחר מסע הקודש
לרגל שמחת החתונה למז"ט
יהא בואו לברכה לנו ולכל ישראל,
להשפיע מזיוו והדרו רושם של שמחה וקדושה,
ושפע ברכה והצלחה,
ולנהלנו ולהנהיגנו עד ביאת ינון במהרה בימינו

**מעומק לבבינו מזכרים אנו ברכת מזלא טבא
לאנשי שלומינו היקרים כל אחד בשמו הטוב יבורך ה"ה**

הרה"ח ר' גדליה אהרן כ"ץ הי"ו ירושלים לרגל הולדת בנו בשעטו"מ

הרה"ח ר' חיים ישעיה אקער שליט"א משגיח ישיבתנו הק' לצעירים לרגל הולדת בתו בשעטו"מ

החתן ר' ישראל גליק הי"ו בני ברק לרגל נישואיו בשעטו"מ

הרה"ח ר' יוסף מאיר וורטהימר הי"ו ירושלים לרגל נישואי בנו החתן מרדכי הי"ו בשעטו"מ

יה"ר שיזכו לראות רוב נחת מכל יוצ"ח ולגדלם לתורה לחופה ולמעש"ט עד ביגוא"צ בב"א

מעומק לבבנו מזכרים אנו ברכת מזלא טבא

להרה"ח ר' אברהם אבא דייטש הי"ו לונדון

לרגל הולדת בתו בשעטו"מ

ה"ר מלפני אבינו שבשמים שיזכו לראות נחת

דקדושה מכל יוצ"ח עד ביגוא"צ בב"א

מעומק לבבנו מזכרים אנו ברכת מזלא טבא

להרה"ח ר' נחמן חיים קאניג הי"ו בעל אכסניה

של כ"ק אדמו"ר שליט"א באנטווערפן

לרגל הכנס בניו

בנו הבה"ח יניק וחכם כמור יוסף צבי נ"י

ובנו הבה"ח יניק וחכם כמור ישראל מנחם נ"י

לעותו"צ בשעטו"מ

חברים בהלכה- לימוד משנה ברורה היומי ע"פ תקנות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

הלכות שבת: יום שב"ק ויצא סימן רפו סעיפי ד-ה | יום א' סימן רפו סעיף א סימן רפח סעיף א
| יום ב' סימן רפח סעיפי ב-ג | יום ג' סימן רפח סעיפי ד-ה | יום ד' סימן רפח סעיפי ו-ז | יום ה' סימן
רפח סעיפי ח-ט | יום ו' סימן רפח סעיף י סימן רפט סעיף א

העלון השבוע נתרם ע"י

הרה"ח ר' אברהם אבא דייטש הי"ו לרגל השמחה השרויה במעונו בהולדת בתו בשעטו"מ
יעזרהו הקב"ה שיזכה לגדלה לתורה ולחופה ולמעש"ט

הודעה חשובה

לידיעתכם אנו משיקעים רבות בעריכת הגליון שיצא בטוב טעם
ובשפה ברורה ע"י מיטב העורכים וכדי שנוכל להמשיך בהפצת
הדא"ח הנכם מתבקשים להשתתף בהוצאת הגליון

"מכון נועם אמרים"

כל הזכויות שמורות ©

המעוניינים לתרום את העלון לעי"נ יקדיהם.
או לרגל שמחה, וכן המעוניינים להצטרף כמנויים.

noamamorem@gmail.com

טל: 972-527688014 פקס: 972-37361653

זמנים לשבת פרשת ויצא

הדלקת נרות מוצ"ש - ר"ת

ק. ישמח משה:	4:16	ק. ישמח משה:	5:51
ירושלים:	4:02	ירושלים:	5:55

אזכרון מפעשה בחצר הקודש ניתן להפקשר

א"קול סאטוב" 077-261-1104